

Minder bekende Eetbare Zwammen.

vestigd. Het vleesch is zacht, rood wit gestreept en laat door drukking een rood sap vloeien.

Van Augustus tot November komt zij vrij algemeen voor en is voor velen een lekkernij.

Van de familie der Polyporaceeën of Buiszwammen zijn nog enkele, tot het geslacht *Polyporus* behorende soorten, als eetbaar genoemd, maar daar zij door hun houtachtige substantie zeker niet tot de smakelijkste zullen behooren, heb ik gemeend ze maar niet te moeten bespreken en liever over te gaan tot het beschrijven van een paar paddenstoelen die geen plaatjes of buisjes tegen den hoed vertoonen, maar waar deze bedekt is met stekels.

Zij behooren tot de familie der Hydneaceën of Stekelzwammen waarvan de vleezige, kurk en lederachtige soorten met of zonder steel, op den grond of op dood hout groeien, en waarbij de sporen op stekels, pennen, wratten of andere verhevenheden ontstaan.

Niet alle soorten van deze familie hebben den bekenden paddenstoelen vorm, sommigen doen daar zelfs in het geheel niet aan

denken en gelijken meer op droge korsten.

Hydnum repandum is een flink gebouwde zwam waarvan de hoed, die dikwijls een breedte van 15 cM. bereikt, lichtgeel is met rose gloed, golvend, vleezig en tegen den binnenkant bedekt met breekbare, ongelijke, met den hoek eenkleurige en eenigszins afloopende stekels.

De gevulde, dikke, veelal scheef onder den hoed staanden steel, is onderaan gezwollen en van gelijke kleur als deze, waarin hij als het ware verloopt.

Zij is van Juli tot November in allerlei bosschen te vinden en jong zijnde een zeer smakelijke zwam, die zelden door insecten aangestoken is.

Hydnum imbricatum is de andere eetbare van dit geslacht die nog jong zijnde eveneens door liefhebbers zeer gewild is.

De hoed van deze, in onze naaldbosschen vrij algemeen voorkomende paddenstoel is vleezig met golvenden, dunnen rand, donkerbruin gekleurd en kringvormig met donkerder, afstaande schubben bedekt, dikwijls bereikt zij een grootte van 18 cM.

Hij wordt gedragen door een korten, dikken, grijsachtigen steel die met hem ineen loopt en gedeeltelijk met scherpe, vuilwitte, dicht opeen staande stekels bedekt is. In het einde van den zomer en in den herfst komt zij in ons land vrij algemeen en soms in groot aantal voor.

BIEFSTUKZWAM, FISTULINA HEPATICA.

Craterellus cornucopioides. Bij het lezen van dezen naam zullen velen zeggen „al is deze eetbaar, dan heeft men er toch niets aan” en wel omdat deze zwam als zeer zeldzaam bekend is en tot verleden jaar alleen, voor zooveel men wist, bij Leiden gevonden was.

Sedert het bestaan der Ned. Myc. Ver., eene vereeni-

ging die zich de studie der Nederlandsche zwammen en die van zijn koloniën ten doel stelt, wordt ons land door haar leden op alle plaatsen doorzocht en is gebleken dat „de hoorn des overvloeds” zooals de Fransen haar noemen in het oosten van Overijssel zoo'n groote zeldzaamheid niet is.

In Frankrijk en Duitschland komt zij algemeen in groote troepen voor in zomer en herfst en meestal onder hakhout, in beukenbosschen op vochtigen bodem.

Het is een fraaie trompet- of trechtervormige zwam met golvenden, omgebogen rand, zwartachtig bruin van kleur, donkerder gestipt en fijn geschubd. De steel die meer op een buis lijkt, loopt naar beneden smaller toe, is